తత్వ సందేశము

(కీర్తనలు)

కర్త

శ్రీ ఉమర్ అలీషా మహాకవి

శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవి గ్రంథప్రచురణ
సంఘము వారిచే ప్రకటింపఁబడినది

పిఠాపురము

1952

కాపీరైటు రిజిష్టర్డు] [వెల రూ 1 8 0

మొదటి కూర్పు
1000 ప్రతులు

రాజమహేంద్రవరము సరస్వతీ పవర్ ప్రెస్‌నందు
శ్రీ అడ్డేపల్లి నాగేశ్వరరావుగారిచే ముద్రితము

శ్రీ ఉమర్ అలీషా మహాకవి.

(Photo : 1932)

శ్రీ ఉమర్ అలీషా మహాకవి జీవిత సంగ్రహము

శ్రీ ఉమర్ అలీషా మహాకవిగారు పీఠికాపురమున క్రీ. శ. 1885 వ సం॥ లో జన్మించిరి. వీరి తండ్రిగారు మహర్షి మొహియద్దీన్ భాషా గురువర్యులు. వీరి జనని చాన్బియాంబ.

వీరి తండ్రిగారు అరబ్బీ, పారశీక, సంస్కృతాంధ్ర పండితులు, ఆధ్యాత్మిక విద్యాపీఠాచార్యులు, ఆత్మవిద్యాపారంగతులు. వీరి కుటుంబము పూర్వమునుండియు భాషాపాండిత్యమునకు, ఆధ్యాత్మికవిద్యా సంపత్తికిని ప్రఖ్యాతిగాంచినది. శ్రీ కవిగారు చిన్ననాడే సంస్కృతాంధ్రములు విశేషముగా నభ్యసించిరి. తదుపరి అరబ్బీ పారశీ కాంగ్లభాషలు నేర్చిరి. వీరు ఆంగ్లమున వ్రాయుట, మాట్లాడుట యెఱుంగుదురు; కాని ఆ౦గ్ల పద్య కావ్యములందు ఎంతమాత్రము వీరికి ప్రవేశము లేదు. వీరు సహజ కవులు. వీరి 14 వ వర్షమున తెనుగున ధారాళముగా కవిత్వముం జెప్పిరి. వీరి 18 వ యేట 'మణిమాల' యను నాటకము వ్రాసి అచ్చొత్తించిరి. అది షేక్స్పియర్ మహాకవి నాటకమువలె నున్నదని అప్పటి పత్రికలు కొనియాడినవి. వీరి కనేకచోట్ల ఉద్యోగము లిచ్చెదమని ఆహ్వానించినను వాటి నంగీకరింపక భాషాసేవ దేశసేవం జేయుచు తమ జీవితమును గడిపిరి. వీరు 1934 వ సంవత్సరము డిశంబరు నెలలో అఖిల భారత శాసనసభకు సభ్యులైరి. ఆ పదవి వీరి మరణమువరకు నుండెను.

వీరికి International Academy of America వారు 1936 సంవత్సరమున Doctor of Literature బిరుద మొసగిరి. శ్రీ కవిగారు వంశపారంపర్యముగా వచ్చుచున్న ఆధ్యాత్మిక విద్యాపీఠమునకు ఆచార్యులై పదహారువేల జనమును శిష్యులుగా నొనర్చిరి.

వీరి యోగికజ్ఞానమును కొనియాడుచు జ్ఞానసభాసభ్యులు వీరికి బ్రహ్మర్షి బిరుద మొసంగిరి. వీరి సతీమణి అక్బరు బీబీగారు వీరితో ఢిల్లీనగరముకెళ్ళి ది 5–4–35 తేదీని దివి నలంకరించిరి. ఆదినమున ఢిల్లీశాసనసభ మూయబడెను. వీరు గతించినప్పుడు వీరికి అయిదుగురు కుమారులు యిరువురు కుమార్తెలు పెక్కురు పౌత్రపౌత్రిక లుండిరి.

శ్రీ కవిగారి జీవిత చరిత్ర ప్రత్యేక పుస్తకముగా వ్రాయబడుచున్నది. వీరు రచించిన సూఫీ వేదాంతగ్రంథమందు వీరి జీవితము సంగ్రహముగా నిట్లు వ్రాసిరి.

—• స్వీయము •—

క. ఆమొహియద్దీన్ బాద్షా
నామ మహాయోగి కగ్రనందనుఁడను నా
నామహితాగమ హిత వి
ద్యామత "ఉమ్రాలిషా" మహాకవి నేనున్.

సీ. రచియించినాఁడ విభ్రాజితదివ్యప్ర
బంధముల్ పది కావ్య బంధములుగ
వ్రాసినాఁడను కల్పనాసక్తి పది
నాటకంబులను కర్ణాటశక్తి
కూర్చినాఁడను కళాకోవిదుల్ కొనియాడ
నవలలుపది నవ నవల లనఁగ
తెలిగించినాఁడ నుద్దీపితాఖండ పా
రసీ కావ్యములు పది రసికులలర

తే. రసము పెంపార నవధానక్రమములందు
ఆశువులయందు పాటలయందు కవిత
చెప్పినాఁడ నుపన్యాస సీమ లెక్క
యవని "ఉమ్రాలిషాకవి" యనఁగ నేను.

ఉ. రాజులఁ జూచితిన్ సుకవిరాజుల నొప్పితిఁ బేరుమ్రోయు రా
రాజుల నోలగంబుల విరాజితపండిత సత్కవీంద్ర వి
భ్రాజిత మాలవీబిరుద పట్టములందితి యూనివర్సిటిన్
దేశము మీఱ సభ్యుఁడయితిన్ సుకబోధకుఁడైతిఁ గ్రమ్మఱన్.

ఉ. వ్యాసములున్ విమర్శనలు భావకవిత్వరసైక చారు వి
న్యాసములున్ మతాంతరమహాపరివర్తన తత్త్వరూపకో
పాసనముల్ పురాణములు వ్రాసితి భారతభూమి నే నుప
న్యాసము లిచ్చుచున్ దిరిగినాఁడను "ఉమ్రలిషా" కవీంద్రుఁడన్.

ఉ. వేలు రచించి విద్యలను బెట్టి గడించితి పారితోషికా
ద్యాళిని వేయినూట పదియార్లను సింహతలాటముల్ సువ
ర్ణిలకసత్కళాకనక విశ్రుతముల్ జయభేరి మ్రోయ హిం
తాల కనీసటత్కు కవి తంపము తేమిటి లెక్క మాకిఁకన్.

సీ. సాధించితిని యోగసాధనంబులు హిమా
గము నెక్కి ఘాతిని చక్కాడియాడి ;
బోధించితిని జ్ఞానసాధనక్రమములు
చెవినిల్లు గాఁ జేసి చెప్పిచెప్పి ;
సవరించితిని పెద్దసారస్వతంబును
శబ్దశాస్త్రంబులు చదివిచదివి ;
చూపించితిని రాజ్యలోపంబు లాంగ్ల ప్ర
భుత్వంబు ముంగర మోపి మోపి,

తే. ఇప్పుడిప్పుడె డెబ్బదియేండ్లపైన
దాఁటిపోయెను వయసు నీనాఁటికైన
శాంతి గలుగదు నీ కశౌధ్యాంతమందు
జీవితము తెన్ను సుడిబోవు నావబోలు.

శా. నను నీజ్ఞానమహాసభాసనులు నానందాన నర్థించి 'ఆ
దిని మీపూర్వపితామహుల్ గురువులై దివ్యత్వమే పొందఁగా
ఘనవిజ్ఞానకళాప్రపుష్టి ప్రజమ్యాత్యాంతారముల్ నింప రా
ఘని మీ రెక్కడి బోధసేయుఁడగు 'ఉమ్రాలీష' భాషాగతిన్.'

మ. అని ప్రార్థ్యంబునఁ గోరఁగా విని మహాహర్షంబు సంధిల్ల నా
నని యా జ్ఞానమహాసభాకథన మత్యంతంబు కష్టంబు వే
దిని సంసారనిమగ్న మానసులు వర్ధింపంగ సాధ్యంబు గా
దని యున్నంత తెలుంగసేతునని నే నారంభమున్ జేసితిన్.

ఉ. భారతదేశ శాసనసభా సభ్యకత్వపదంబుఁ జేర నేఁ
గోరఁగ జ్ఞాన సభ్యులు నకుంఠితదీక్ష జగంబు మెచ్చఁగా
భూరితప స్సమాధి ... బుద్ధిని నిల్పి జయంబుఁ దెచ్చినా
రారయ జ్ఞానశక్తికి నశాంచ్యము కంపిలుచుండు జూచితే.

చ. కవిత తెలుంగునట్టి పృథు కాలము వ్రాసితి పుస్తకంబు ...
కవిత తెలింగి వ్రాయుటకు గంటము రాదు నుపన్యసించు నా
దినముల విద్యతోఁ గలసి తృప్తి సుఖించెదను వాని నిప్పుడో
లవము నుపన్యసించుటకు లజ్జనుపొందెదను నేమిచెప్పుదున్.

శా. ఢిల్లీ భారతశాసనైకసభ సూక్షిన్ ప్రాతినిధ్యంబు సం
ధిల్లన్ జేసి మహత్తరోజ్జ్వలకవాధిక్యంబు రాణిల్ల వి
ద్వల్లోకంబున రాజకీయకలనావ్యాపార పారంగతం
బెల్లన్ వేడ్కను నిర్వహించుచును నే నీగ్రంథమున్ *వ్రాసితిన్.

ఉ. ఏను హిమాలయంబునకు నేగి తపస్వులఁ జూచి వారి వి
జ్ఞానములన్ గ్రహించి విజనంబగుచోటు రచించినాఁడ నా
నా నవ కావ్యమార్గము లనంతముగా హృదయాంతరంగ వి
జ్ఞానము విశ్వరూపముగఁ గన్పడునట్లు దృశంబు మార్చుచున్.

శా. నాలోనున్నవి నేను జూచినవి విజ్ఞానంబులై లోకమం
దాలోకింపఁగ రాని యీ యమరవిద్యాతత్త్వసర్గంబు లం
దేలోటున్ గనియింప దీక్షగ రహస్యైకైక మీమార్గ మే
మేలా దాచెదనంచుఁ జెప్పితిని మీరిద్ధాత్ములై తేరఁగన్.

కం. మా తాతయు మా తండ్రియు
ఖ్యాతిని ఆ శైలలీ మహాగురువర వి
ద్యాతత్త్వము నేర్చిరి త
ద్రీతుల విశదితు యోగకీర్తులు తెలియన్.

—♦ అగ్రాంబ ♦—

శా. ఆ ఢిల్లీనగరాంగ్ల శాసన సభాధ్యక్షత్వ మర్థింపఁ గొం
చాపెన్ నేను కృతార్థుఁడై జనిన నాకై వచ్చి ప్రాణంబులన్
వీడెన్ నా సతి అగ్రాంబిక చలత్ విద్యుల్లతన్ బోలె; యీ
నాఁ డే నశ్రులు 'గోరి' పై విడుచుచు న్వర్తింతు నిర్జీవినై.

ఉ. ఏను రచించినట్టి కృతు లెన్నిటినో వినె తల్లి; తండ్రి నా
నా నవనాటక ప్రకరణంబులు నాఁడగ జూచినారు; ఢి
ల్లీ నగ రాంగ్లభారతమహీధవ శాసనసభ్య సత్పదం
బానఁగ గాంచి 'అగ్బ' రమరాలయమేగ వెలుగుచున్నారై.

---

* సూఫీవేదాంతదర్శము

శా. ఎన్నోబాధలు పొందుచుండు మనిన న్నీభూమి వర్జించి యా
పున్నెంపుంగని అక్బరేఁగ దివికిన్ పూర్ణేందు బింబంబు వా
ర్ధి న్నిద్రింపగ బోయిన ట్లిఁక సహాంధీభూత మాలిన్య సం
ఛన్నాత్రస్తన్వినిషిద్ధజీవిత సుభావం బెన్నినా స్పృండినన్.

సీ. ఏమాట చెప్పిన నెదురాడఁగా లేదు
పరమసాధ్వీత్వంబు వరలుకతన
ప్రాణాల నర్పించి పరిచర్యలను జేసి
పరమహర్షంబు ముందరను నిలువ
కలిమిలేములను నొక్కటిగాఁగ గణియించె
నిత్యకల్యాణంబు నెలకొనంగ
ఏవురు కొడుకుల నిద్దరు కూఁతుల
ననిశంబు దీవించు నాత్మశాంతి

తే. ప్రతిదినంబు చదువు ఖురాన్నమాజు
శౌచశీలాన నలువది వత్సరములు
ధరణి జీవించి స్వర్గాన కరిగె అక్బ
రాంబ దివిజులు నీరాజనంబులిడఁగ.

చం. పరమపవిత్ర యీ వెలది పండితురాలు నితాంత సత్యసం
ధరత రసాత్మక ప్రకృతి వడ్డికిబారెను ప్రేమమూర్తి సుం
దర సముపార్జితం బయిన ధర్మపదంబును సంచరించి యీ
శ్వరునెద నక్బరాంబ కడు ప్రార్థనసేయుచు నెల్లవేళలన్.

శా. పల్లెన్ బుట్టిన ఢిల్లిలో బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంబు పాలించు వా
రెల్లన్ వచ్చి సమాధిజేసిరి భవన్మృత్యున్ విచారించి యో
ఫుల్లాబ్జానన 'అక్బరాంబిక' భవత్పుణ్యంబు దేశాల రా
జిల్లున్ విచ్చిన కుసుమంబోలె వెస నే జీరాడుచున్నా నిటన్.

చం. హృదయము ముక్కలౌనటుల నేడ్చుచుఁ గన్నులనీరు కాల్వలై
చెదఁగ నిమ్నలోకములఁ జేరుటకంటె సమాధితోంటి నీ
సదనము జేరు మార్గము విచారణజేయుట లెస్స యైహి కా
స్పద విభవానుషంగభవబంధము వాసిన నిన్ను చూడఁగన్.

శ్రీ కవిగారు ముస్లాం మతస్థులు. వీరి మాతృభాష ఉర్దూ. ఆంధ్రభాష మాతృభాషగా కానివారు తెనుఁగున సరసకవిత్వముఁ జెప్పినవారు ఈ కవిగారొక్కరే. వీరు రచించిన మహాభారత కౌరవరంగ మను నాటకమున —

"నాటకముల్ ప్రపంచము లనంతముగా రచియించిన వాణి కా
వ్యాటవి భావకీథుల విహార మొనర్చి జయమ్మంచు వా
గ్వైఖరి నిల్పినట్టి ఘనవిశ్రుతు నుమరలీషా కవీంద్రుమున్..."

అని వ్రాసిరి.

వీరు రచించిన గ్రంథము లేబదివరకున్నవి. శ్రీ కవిగారు తమ శిష్యులకు దర్శన మిచ్చుటకై నరసాపురము (పశ్చిమగోదావరిజిల్లా) వెళ్ళి అచ్చట ది 23 జనవరి 1945 వ నాటి సాయంత్రము 5 గంటలకు దివి నలంకరించిరి. వీరి భౌతికదేహమును పిఠాపురముఁ దెచ్చి 24 వ తేదీ సాయంత్రము రైలుస్టేషను వద్ద నున్న వారి యారామములో సమాధి చేసిరి.

— —

పీఠిక

శ్రీ ఉమర్ అలీషామహాకవి జన్మతహ మహాతత్వవేత్త. వీరు శ్రీ మహర్షి మొహియ్యద్దీన్ బాషాగారి అగ్రనందనులు. వరప్రసాది. వీరు బాల్యమునుండియే ధారాళమైన కవిత్వము చెప్పుచుండిరి. వీరు రచియించిన మొదటిగ్రంథము 'బ్రహ్మవిద్యావిలాస' మను తత్వగ్రంథము. ఇది వీరి 15 వ ఏట వ్రాసిరి. తదుపరి తత్వముపై స్వర్గమాత, సూఫీవేదాంతదర్శము, సాధనపథము మున్నగు పెక్కు వేదాంత గ్రంథములు, అనేక గీతములు, కీర్తనలు వ్రాసిరి. వీరిపూర్వులు 'జ్ఞానసభ' యను ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానసంస్థకు గురువులై తత్వ ముపదేశించుచుండిరి. వీరి తండ్రిగారి యనంతరము 1928 వ సంవత్సరములో వీరు జ్ఞానసభకు పీఠాధిపులై పెక్కు తత్వ గ్రంథములు వ్రాసిరి. కవిగారు తత్వప్రచారమునకై వెడలినప్పుడు శిష్యుల కోరికపై కీర్తనలు వ్రాసియిచ్చుచుండిరి. వీటిని సాధ్యమైనంతవరకు సేకరించి 'తత్వసందేశము' అను పేరిట ప్రకటించినాము. ఈ కీర్తనలలో పెక్కు శ్రీ మేకా వెంకటరాయుడు (అండలూరు) గారి యింట లభించినవి. వారివద్ద ప్రబోధము, ప్రార్థనలు అను వచనములుకూడ లభించినవి. వీటిని అనుబంధముగా ప్రకటించినాము. ఇందు ప్రకటింపబడని కీర్తనలు ఎవరి వద్దనైన ఉన్నయెడల వాటిని మావద్దకుపంపినచో రెండవముద్రణయందు ప్రకటించెదము.

శ్రీ ఉమర్ అలీషామహాకవి ఈ తత్వ కీర్తనలందు కూడ అనేక గంభీరభావముల నొసంగిరి.

"చంద్రుడెవరు చుక్కలెవరు
ఇంద్రుడెవరు ఈశుడెవరు
ఇంద్రియంబులు కట్టిచూచితె
యిన్నితానై యుండలేద"

....

"రాయినైతే రప్పనైతే
కాయనైతే కసరునైతే
ఏ యుపాయముచేతనో నే
నా యనంతుని బట్టియుందు"

మున్నగు పెక్కు ఋషివాక్యము లీకీర్తనలందు చెప్పిరి. వీరు రచియించిన 'సూఫీవేదాంత' గ్రంథములో

"మ॥ కనదుల్ పాదరసంబు తాత్త్వికుడు బంగారంబు గావించు న
ట్లనుమానాస్పదమై వినాసకరమై యల్లాడు జీవుండు బ్ర
హ్మనుగా మార్చెడు త్రోవఁజూపితి నిధిద్యాసంబు సంధించి మీ
కనులన్విప్పుడు శూన్యమందు హరి సంకాశంబు సంధిల్లెడున్"

అని చెప్పిరి.

బ్రహ్మఋషిసత్తములైన శ్రీ ఉమర్ అలీషామహాకవి జీవితమును చరిచి అనేక తత్వగ్రంథములను వ్రాసి అజ్ఞానాంధకారమున నల్లాడు జీవుని బ్రహ్మనుగా మార్చెడు త్రోవఁజూపిరి.

ఈగ్రంథము అచ్చుకొరకు ఈదిగువ పేర్కొనిన జ్ఞానసభాసభ్యులు ధనసహాయము చేసిరి.

శ్రీమతి అల్లూరు సత్తెయ్యమ్మగారు
,, తమ్మినీటి గోపమ్మగారు
,, గొడవర్తి సూరమ్మగారు
,, ఈదర అచ్చమ్మగారు
,, కాటూరి మంగమ్మగారు

వీరెల్లరకు మా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

ఈగ్రంథ ప్రచురణకు తోడ్పడిన శ్రీ కవిగారి బాల్యస్నేహితులగు కవిరాజహంస శ్రీ వోలేటి పార్వతీశ్వర కవిగారికి మా కృతజ్ఞతా పూర్వకములగు వందనములు.

శ్రీ సరస్వతీ ముద్రాక్షశాలాధికారులగు శ్రీ అద్దేపల్లి నాగేశ్వరరావుగారు మిక్కిలి శ్రద్ధతో ఈ గ్రంథమును ముద్రించి యిచ్చిరి. వీరికి మా అభివందనములు.

పిఠాపురము
26 — 1 — 52

మదీన్ కబీర్‌షా
వారణాసి సత్యనారాయణశాస్త్రి
కార్యదర్శులు
శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవి గ్రంథప్రచురణ సంఘము

వి ష య సూ చి క

తత్వసందేశము

కం. అనఘుం డీశ్వరుఁ డొక్కం
డని ఏమహమద్ రసూ లజాంతములోఁ దాఁ
చెను ఆతేజమును సదా
మనమునఁ దర్శించి నేనమస్సులొనర్తున్.

పూజ

1

విరులు కరముల తెందో
తరియింప మీహృదయ
సరసి లోపల త్రెంపి ॥వి॥

2

తెఱచియున్నదిస్వామి । పరమార్థమందిరము
పరఁగ జ్ఞానప్రదీప । పంక్తితమమునుబాప
కరుణారసము వెల్లి
విరియుచున్నదిభక్తి ॥విరు॥

3

తడవేల చీఁకటుల । పడరానికష్టాలఁ
బడిమాయ యనుకడలి । కడతేరకున్నారు
చెడనట్టి యీకాంతి
పడవెక్కి దాఁటెదరు ॥విరు॥

4

చననేల పాపాల । మనరానిదుఃఖాల
గని క్రుంగి క్రుంగి మే । దిని బుట్టివ్యసనాల
మునిఁగిపోవుట చాల
తునిఁగిపోవుట మేల ॥విరు॥

5

స్వాగతంబిడి చేయి । చాచి రమ్మనుచుంటె
ఆ గురుస్థానమున । కాకాంతి ధామమున
కేగి ఉంరలిషాతో
భాగధేయము గాంచి ॥విను॥

ధ్యానము

1

అజ్ఞానపు తెరలో నా । హరి తోఁచెను చూతు
జిజ్ఞాసను మబ్బుస నెల । చెన్నారెను నేఁడు

2

కన్నీళ్లను దావాగ్ని । కణజాలము గలదు
ఖిన్నుల యెదరుధిరములో । కెరటంబులు గలవు

3

రాధానయ నాబ్జములకు । రవియుదయించినను
మాధవుఁడే యగపడు విను । వీధులువెలుఁగఁగను

4

శుక్తికలో ముత్యమ్ములు । శోభిల్లుచు నుండె
భక్తిని ఉమరలిషాకవి । భగవంతుఁడె విండె

నివేదనము

1

ఏమియ్యఁగలను । స్వామికినేను
　　ఏమియ్యఁగలను
ఈమహిలో సార్వ । భౌముఁడవు నీవు
ఈమహిమలో పట్టి । నిఱుపేదను నేను ॥ఏ॥

2

నినుఁజేర మఱచి । మాయనువదల
　　కొనలేక వెఱచి
కనక కిరీటాలు । ఎనలేని భాగ్యాలు
గొన దోసిళ్లను । బోయు నినువదలుకొన్న ॥నేనే॥

3

పృథువసువులను । మాపైగురిసి
　　పృథివినిండఁ గను
శిథిలము కానట్టి । నిధులెన్నొ కూర్చితివి
విధి: నీకర్పణసేయ । కథముఁడ పతితుఁడనై ॥ఏ॥

4

జగములునీవె । సచరాచర
　　మగువసుధవీవె
అగపడని స్వర్గాలు । దిగువున్నలోకాలు
గగనవీథులు నీవె । తెగినీది కానీది ॥ఏ॥

5

ప్రణవరూపుఁడవు । సర్వమునీలో
నణఁచి యగపడవు
గుణములలోఁ బుట్టి । అణువులలో మెట్టి
తృణములు చేఁ బట్టి । పశు లని చెప్పి ॥నేనే॥

6

ప్రతిదిన దినము । ఈదుఃఖము
బాధించు నెటను
బ్రతికినన్నాళ్లు నీ । పదముల శిర ముంచి
గతినీవెయని రెండు । కన్నీళ్లు కన్న ॥నేనే॥

7

నిను జూచు కొఱకు । కన్నులుకాయ
లను గాచెనాకు
మనసుపై తెరఁదీసి । గనిన ఉమరలిషాను
గనిన తీరున గనుమా । ఖైలలిసరుదేవ ॥ఏ॥

తత్వము

1

వెఱ్ఱులై తిరిగెదరు జనులార
నిజమింత దెలియక వెఱ్ఱులై తిరిగెదరు జనులార,
మఱ్ఱికిరువది యైదుకొమ్మలు
తొఱ్ఱలారయతొమ్మిదున్నవి
నఱ్ఱు నఱ్ఱున తిరుగుపక్షి
తుఱ్ఱు మని పోతేను మిథ్య ॥వె॥

2

ఏడు కొండలుచుట్టి కుండలి
పాడుచున్నది ప్రణవనాదము
తోడనే మనసనెడు చేటిక
యాడుచున్నది జీవనాటిక ॥వె॥

3

పంచకోశము లనుసరించి
పంచవాయువులను నటించి
పంచవిషయములను కలంచి
సంచరించెడు హంస నెఱుఁగక ॥వె॥

4

సుందరంబగు సరసులోపల
మందిరం బొక టున్నదదిగో

అందులోపల వెలుఁగు దీపము
ముందు నిలిచిన చక్రి నరయక ॥వె॥

5

ఒక్క చూపునఁ గాంచితేను
ఒక్క మాటను తెలిసితేను
ఒక్క జ్యోతిని నిలిచితేను
నిక్కముగ తను దెలియఁగలరు ॥వె॥

6

చంద్రుఁ డెవరు చుక్క లెవరు
ఇంద్రుఁ డెవరు ఈశుఁ డెవరు
ఇంద్రియంబులు కట్టిచూచితె
యిన్ని తానై యుండలేద ॥వె॥

7

బంతిచెట్టు పసరుదైనా
బంతిపువ్వు పసిమిదౌను
అంతె చూడు నరుఁడుగూడ
వింతగా హరి యగును నిజము ॥వె॥

8

నీటిచుక్క ముత్యమైతే
తేటిమెంగిని తేనెయైతే
మాటితప్పని గురుని మంత్రము
కోటిసూర్యుల కాంతికాద ॥వె॥

9

9

బురదలోపల పద్మమైతె
ఉఱములోపల మెఱపు మెఱసితె
తరువులోపల నగ్నియుంటె
నరునిలో దేవుండు గలఁడు ॥వె॥

10

ఆకసంబున నల్లమబ్బు
తోఁకచుక్కను తళుకు బెళకు
వేకువందున నెఱ్ఱకాంతి
మీకు సంసారంబు లంతె ॥వె॥

11

ఒకటిలో నొక సంఖ్యయున్నది
ఒకటిలేక సంఖ్యలేదు
ఒకటి పుట్టిన చోటు మనకు
ఊహకూడ చొఱకయున్నది ॥వె॥

12

ఆదియందున నీవె యుంటి ప
నాదియందున నీవె గల వా
వేదభావము తెలిసితే నిః
ఖేదబ్రహ్మము తానెగాదా ॥వె॥

13

దీనిభావము తెలియవలసిన
పూని ఉం రాలీష కవివలె
జ్ఞాని శ్రీ యా ఖై లలీగురు
స్వామి పాదము బట్టవలయును ॥వె॥

కలి సంహారము

1

రారేమి అక్కలారా
ద్వారాలు తీయరేలా
క్రూరుఁడా కలి కల్కికి
ప్రారంభమయ్యె
పోరు మిన్నులు ముట్టఁగ ॥రా॥

2

నిప్పులు గురిసె నభము
అప్పుల ముంచె జగము
విప్పి విప్పని బంధాలు
తప్పించికొనుచు
చప్పుచప్పున పరువెత్తి ॥రా॥

3

ఏళ్లన్ని పొంగె నందు
ఊళ్లన్ని మునిఁగే ముందు
ఒళ్లెబాటలు కల్గు నా
కళ్లారఁ జూచి
వెళ్ల వెళ్లఁడు బైటకు ॥రా॥

4

చీఁకట్లు దిశలు నిండె
వాకళ్ల పంచు పండె
వేకువ యింక రాదేమో
ఆకాశవీధి
తోకచుక్కలు కన్నారా ॥రా॥

5

నాగళ్లు దున్నినట్టి
రాగాల మబ్బు మళ్ల
దాఁగె చంద్రుఁడు మింటను
ఆ గంటలోనె
తూఁగి చుక్కలు రాలెను ॥రా॥

6

చదలేటి యంచపిండు
కదలేటి మబ్బుకొండ
కెదురు తెక్కలు ఉవ్వఁగ
రుధిరంబు గురిసె
నదులై లోకము ముంచఁగ ॥రా॥

7

పాఱేటి యేటియడుగు
జాఱేటి నెలల వెలుఁగు
తేఱి చూచిన చెంగలువ
గోరింటలోను
దూఱి నింపెను నెత్తురులు ॥రా॥

8

పాతాళవీధి కేగి
లోతైన జలధి దాఁగి
భీతిఁ గలిగెడు లోకాల
కేతెంచి వచ్చె
మూత కర్తవ్యము లియ్యారె ॥రా॥

9

కలి కల్కి యుద్ధమందె
తలకట్టు విప్పి కట్టె
కలికి కెంతటి రోషమొ
అల యాదిశక్తి
చలము గెలిచెను చూడఁగా ॥రా॥

10

ఈ కల్ప మంత మొందు
ఆ కల్కి రాజ్యమందు
శ్రీ కయి ఉం రలిషాకవి
కా శైలలీషఁ
డీ కథార్థము చెప్పును ॥రా॥

గాలి పాట

1

నే నెవ్వరో మేన । తా నెవ్వరో తెలియబోదు
కానరాని కోన । లోనుండి యేనాడొ
ఈనాడు ఈ నర । జన్మమెత్తి
నే నని గర్వించి । యేదొ ఒక్కనాడు
చెప్పిపోవుట కిది । చెప్పి వచ్చినదా ॥నే॥

2

రేయెల్ల వెన్నెల । గాయుచు చరమాద్రి
బోయి మోమును వాంచి । చందమామ
యే యూసు ఆమెతో యెఱిగించెనో మనకు
చెప్పిపోవుట కిది । చెప్పి వచ్చినదా ॥నే॥

3

పూలవాసన లెన్నొ । మోసి తెచ్చిన
చల్లగాలి యొడలు । పులకరింపజేసి
ఆలోచింపుచునుండు । నంతలో ఏదిశకొ
చెప్పిపోవుట కిది । చెప్పి వచ్చినదా ॥నే॥

4

కలిమి తానై వచ్చి । కలధౌతసౌధాల
నిలిపి యుయ్యాలలందు । నూపియూపి
కలగన్న చందాన । నిలయమౌ కణములో
చెప్పిపోవుట కిది । చెప్పి వచ్చినదా ॥నే॥

5

వనములో పక్షులు । వసియించి యానంద
మున గూడి తమతమ । పాటపాడి
దినము గ్రుంకంజూచి । దిగులొంది గూండ్లకు
చెప్పిపోవుట కవి । చెప్పి వచ్చినవా ॥నే॥

6

నీలమేఘములందు । నిలిచి వెన్నెలకన్న
మేలైన కాంతుల । మెఱసి మెఱసి
కాలగర్భములోన । పాలై యగపడకుండగ
చెప్పిపోవుట కిది । చెప్పి వచ్చినదా ॥నే॥

7

అకలంకు డైనట్టి । ఆ ఖయిలరీ గురుని
ప్రకటించు మంత్రాల । పాడి పాడి
ఇక రాని యీకర్మ । ఉం రాలిషాకవికి
చెప్పిపోవుట కిది । చెప్పి వచ్చినదా ॥నే॥

నిర్వాణ గీతము

1

తుది మీరేగతికిఁ బోదురో — మీరేగతికిఁ బోదురో
తుది మీరేగతికిఁ బోయి
మొదలు తెలియని యూహా యగోచర
పదము నిర్వాణంబు ననియెడు
సదనమునకో — శూన్యమునకో
కదలిపోయి చూడనుంటిరి
ఈ దృశ్యమంతా
వదలివేసి వెడలనుంటిరి
అది మహా యపవర్గమార్గము
ఇది ఇహాన కుపాధివర్గము
ఇది తొలంగిన లేదు మోక్షము
ఉదకమై వర్షించి నేలకు ॥తుది॥

2

ఇహము చూచి వదల నేరరు
ఇందున్న మోహ
మహిమతేమొ పలుకఁ బోవరు
ఇహ మహాభాగ్యములు దుఃఖ
సహితమైనను పూలవన మని
బహువిధంబుల పొగడి కర్త

కుహరములలోఁ జిక్కి పాప
రహితమైన పదవి బాసితిరి
　　　అందున్న జ్ఞాన
మహితమైన తెరవుపీడితిరి
దహన సంస్కారమున తనువు
తుహిన కణముగ నెగిరిపోవ
విహితులాపై రారు మీ రే
గుహనో గర్భములోనో గూలి　　॥తుది॥

3

ఆకలంబులు కదలుచుండును
　　　అందున్న జీవి
వ్యాకులంబును బొందుచుండును
మీకు వానికి భేదమేమి
శోక మోహ భయావకాశము
లేకమే గద దృశ్యమగు నీ
లోకమందలి యెల్లవారికి
ఆకులోపల ఆకు నేననుచు
　　　అందున్న తన వి
వేకమందున నాత్మగలదనుచు
ఆ కళాలోకంబులో నా
లోకనంబును జేయఁగలిగెడు
మైకమున నీశ్వరునిఁ గాంతురు
లేకపోతే జారిపోయి　　॥తుది॥

4

తనువు నేనని విడువనోపరు
నూరేండ్లు బ్రతికిన
తనకు తానై తెలియఁజాలరు
తనువు మీరే మనము మీరే
కనులలోపల పాప మీరే
తను నెఱింగిన తత్వమందు
తనకు తానే తెలియుచుండ
తనువు వేరే బాయనేరదు
దృశ్యమున మీరు
గనిన మరణము మరణమేగాదు
వినుఁడు రజ్జువు సర్పమనుకొని
కనులు తెఱచియు భ్రాంతివిడచిన
గనిన నొక్కటె రెండుగాదు
తనువు జీవుల కల్లెఱుంగుఁడు ॥తుది॥

5

ఒక్కమాటలో నెఱుంగుడీ
మీరున్న చోటు
ఒక్కసూటిలోన పొందుడీ
ఇక్కడక్కడ వెలుఁగు జీవుం
డొక్కఁడే దేహమిది ప్రకృతి
నిక్కముగ ఛాయాస్వరూపము

లెక్కలేనిది దీనితీరును
దక్క శ్రీయాఖైలలీగురుని
పదకమలములకు
మ్రొక్కి ఉంరాలీషకవి గతిని
చుక్క లిలపై రాలినను భువి
వ్రక్కలైనను మానకేనను
ముక్క తెలిసేదాక సాధన
చక్కగా గావింప కుండిన ॥తుది॥

హారతి

హారతి జయజయ హారతి

శ్రీ గురుదేవ ॥హా॥

గైకొనుము స్వామి

1

నీరాజనములు నీ । పేరు పేరునఁ గూర్చి

ఆరాధించుచు భక్తి । నర్పించు కర్పూర ॥హా॥

2

పరమభక్తులు జ్ఞాన । భరిత సాధ్వీమణులు

కరములు మోడ్చి యీ । విరి పళ్లెరమునొసంగ ॥హా॥

3

పరతత్వ తేజమున । వరములు మాకిచ్చి

యరయు మమరలిపొను । నరసి నట్టుల నిదిగో ॥హా॥

నిరాశ

1

ఎవ్వరికి లోకమందు
ఎప్పటికి ఏమిగలదో
ఎవ్వరికి ఏమియెఱుక
ఎఱుకఁ జెప్పేవారు కలర —
ఎఱుకఁ జెప్పేవారు కలర —
మఱుఁగు విప్పేవారు కలర ॥ఎవ్వ॥

2

ఏమికర్మఁ జేసినాను
ఈశ్వరునిలో నున్ననేను
భూమిపైని బుట్టి మాయను
బురదలోను పొర్లిపోవ ॥ఎవ్వ॥

3

ఎందుకు ఈ నరునిజన్మ
ఎందుకు ఈ నరునికర్మ
ముందుకు ఏనఱక మున్నదొ
ముప్పుగడిచే దాఁక నిజమా ॥ఎవ్వ॥

4

పూవు నై తె కొన్నినాళ్లు
తావి విఱిసి సొగసుమీఱి
భావ వీథుల సంచరించి
బట్టియుందును హరినిగాని ॥ఎవ్వ॥

5

రాయినైతే రప్పనైతే
కాయనైతే కసరునైతే
ఏయుపాయము చేతనో నే
నా యనంతుని బట్టియుందును ॥ఎవ్వ॥

6

మంచి చేసిన పనికిరాదు
మంచి వదలిన పనికిరాదు
మంచి చెడ్డల ఫలములను నా
సించ కుంద నుండలేము ॥ఎవ్వ॥

7

పాలుపోసి పెంచుచున్న
వారె కీడు కోరవచ్చు
కాలమందె మేలు లేదు
మేలుజేసి యేడ్వనేల ॥ఎవ్వ॥

8

ఒరుల కపకృతి నేయకున్న
ఒరుల ధనములు ముట్టకున్న
నరులు బాధలు పెట్టుదురు పు
ష్కరుఁడు నలుని పెట్టినట్లు ॥ఎవ్వ॥

9

ఆకసమునఁ దిరుగుచున్న
లోకమునకు మిత్రులైన
రాక చంద్రుని సూర్యుని యా
రాహుకేతులు మ్రింగుచుంద్రు ॥ఎవ్వ॥

10

రాముఁడు రారాజె గాని
రావణునితో రట్టుదగిలి
భామను విడనాడి యెన్నో
బాములను బడి బ్రతుకవలసె ॥ఎవ్వ॥

11

నేను దేవుం డన్ననాఁడె
మానుసూరు* ని ఉరినిదీసిరి
మేనులో దేవుండు లేఁడ
నేను దేవున కన్య మగుదునా ॥ఎవ్వ॥

12

సార్థవాహులు అపుడె గమ్య
స్థానమునకుఁ జేరుచుండిరి
అర్థవాదమందు నేను ని
రర్థకముగ వెనుకఁ బడితిని ॥ఎవ్వ॥

13

కలిమి యెల్లకాల ముండి
కాలమునకు పనికిరాదు
తెలిసి ఉమరాలిషా కవి
తెలియఁ జెప్పెను తెలిసికొనుఁడీ ॥ఎవ్వ॥

---

* అహం బ్రహ్మాస్మి అన్న ముస్లింయోగి మన్‌సూరు.

జీవుని కథనము

జీవుని కథనము జెప్పెద వినుము
ఈ విశ్వమును జేరఁగ వచ్చిన త్రోప ॥జీ॥

1

ఆ విరాట్టునుండి ఆసాఁడు తెగిపోయి
ఆవిర్భవించి మర్త్యాకార మందఁగ
చావు పుట్టుక లనెడు ద్వైవ్యాధీ
భావములఁ బడి జడుని కైవడి
కేవలాజ్ఞానాంధకారమె
తావలంబగు తనువు తానను ॥జీ॥

2

ఈ పంచభూతాల నిమిడిన విషయాల
ప్రాపుజేరి ప్రపంచములోపల
ఆపద లనుభవింపగను జన్మించి స
ద్రూపము చెడి యేదో రూపము గైకొని
కాపురము జేయుచును సతి సుత
రూప తాపత్రయములను బడి
ఆ పరబ్రహ్మస్వరూప మ
హా పదార్థము మఱచి తిరిగెడు ॥జీ॥

3

శారీరకపు సౌరు కారణమగు తీరు
కోరి పుత్ర దారేషణావస్థల
మీరఁగలేక సంసార ఘోర పారా

వార మీదు దారి నేరక గాఢాంధ
కార మగు ప్రారబ్ధ కర్మా
గారమున జడుఁ డగుచు తొంబది
యాఱు చక్రము లున్న తనువను
ఈ రథంబును నడుపుచున్న ॥జీ॥

4

రేలని పగలని కాలచక్రములోని
కీలు తెలియలే కార్తిపాలై కల
కాలము విషయసౌఖ్యాళి నోలలాడి
యీ లోకమే నిజమం
చాలోచించి యెపుడో
కూలి యీ తిరుగలిని బోలెడు
కాలనిహతిని బూడిదై తుద
ధూళిధూసరములను గలిసి వి
శాల విశ్వము విడిచిపోయే ॥జీ॥

5

మాయయు ఆ ప్రతి ఛాయయు గల యుపా
దేయమైన యీ కాయమే యీ యవి
ద్యాయుత మగు దేహావరణ విక్షేప
మై యొప్పు; కూటస్థమై యున్న పరమాత్మ

కీ యుపాధియు నింద్రియంబులు
నీ రజస్సత్వాది గుణములు
నే యవస్థల నంట కిది జల
తోయజంబుల తీరు దనరు ॥జీ॥

6

అణురూపముగ మారి జనని గర్భముఁజేరి
జననమొంది బాలేందు బింబాకృతి
దినదినము పెఱిగి జీవన నాట్యరంగమున
జని కాలుమోపి నర్తనము జేయుచు స్వీయ
ఘన మహాచరితంబు బాడుచు
వినుచు నీ మూన్నాళ్ల బ్రతుకును
గనుచు నిది తనదనుచు తుది కల
గను విధంబున విడిచి నడిచే ॥జీ॥

7

ఈ కర్మవాంఛల చీకాకుపడి చాల
శోక మోహ భయైకమౌ నూహల
ఆకాశమునకు భూలోకంబునకు త్రాళ్ల
తో కట్టి యూగఁగ ప్రాకి ప్రాకి యెపుడో
ఈ కళేబర మిచట విడచియు
నాకమున కేకాకియై యా
భీకరములగు పథములను బడి
పోక మునుపే తెలిసికొనుటకు ॥జీ॥

౮

ఆఱాఱు తత్త్వాల మీఱిన యోంకారా
కారమైన యాకారమె జీవుఁడు
ఆరూఢి సుషుమ్నాదారి నివ్వరిముల్లు
తీరు మెఱయుచు హరిని జేరు ధారణయందు
ఆ రహస్యము తెలిసి ఉమ
రాలిషాకవి వలెను సాధకు
డాఱితేఱి వివాద మణచియు
నూరకొను నానందమందుచు ॥జీ॥

* * *

(శ్రీ వాణీశా అనువరున)

1

ఓ కారుణ్యా గణ్యా శరణ్యా
ప్రపుణ్య ॥శ్రీ కా॥
లోకవందిత హిత । శ్రీకరా శ్రిత
లోకపాలకా మమ్ము కా । పోడుమికా భయవారకా ॥ఓ॥

2

పాప తాపములుడుప । నాపదలను బాప
రూపమెత్తువాఁడా । దీపించు ప్రోడా
కాపాడు తేఁడా । మాపాలి లేఁడా

3

సూర్యచంద్రుల వల్ల । శోభిల్లెడి వెల్ల
కార్యములను నీ వై । శ్వర్యముల తావై
ఆర్య గుణఖనివై । ఉమ్రాలిష నుతివై

అన్వేషణము

1

ఎఱుఁగుట యెట్లులో
　　హరి నెఱుఁగుట యెట్లులో
తెలి విదె యని మఱుగూ
నెరసై మెరపై యరులను బాపెడు హరి ॥నెఱు॥

2

దురిత భవంబులు । దురిమియు మాయా
వరణ మెల్ల ద్రోసి నీ । చరణాబ్జ
　　యుగంబుల మోసి
శిరమిడి జోహారులు జేసి
అఱువది నాలుగు విద్యలు వచ్చిన
తఱగని రాజ్యములెన్నో యున్న
తెలకావల నున్న నిన్ను జూడన్
తరమాయని యఱచెద రహహా ॥యెఱు॥

3

చిల్లర పూజలు సేయ నా
యుల్ల మొల్లదేమో దేవా రా
జిల్లె దీవు జగమీవయై
యెల్లలోకములను బ్రోవ
తల్లివగుచు తండ్రివగుచు
　　కంటికి ఱెప్పవోలె

నెల్లవేళ నెంతో చల్లఁగఁ బ్రోచెదు
వెల్లడవక పసిపిల్లలట్లు మమ్ము
జూచె దైనను ॥ఎఱు॥

4

జపములు తపములు నుపవాసంబులు
అపరిమితముగా సలిపి ని
ష్కపటంబుగ నిన్నెద నిలిపి
యెపుడును లక్ష్యార్థము కలిపి
విపుల భవన్మహనీయ మహాకృతి
విపరీతోన్నతి విశ్వమయంబును
నెపమున సచరాచరములలో నీ
కృపకయి దోసిలినొగ్గుచు వేడిన ॥ఎఱు॥

5

ఆపద లందున నడ్డై చేయిడి
లేపువాడ వీవె నీ
రూ పిది యని తెలిసెడు తావే
తోపదు నీ వీధర లేవే
తాపత్రయములఁ బడి చెడిపోయే
కాపురుషావళి నైనను గాచెడి
భూపతి వని పొగడెద రందరు
పాపహరణ పరమపురుషుని ॥ఎఱు॥

6

ఎందఱినో కనుఁగొంటి, నా
      ముందుదారిఁ గోరిస్వామి, వా
రంద రేవొ వచియించి నా
రందు గానఁబడ వదేమి
      ఇందుగలవ అందులేవ
      అందరు నీవకావ
సందియంబు లాత్మన్
జెందక నిన్నెదలోనఁ జూచి యా
నంద మొందు ఉమ్మరాలిషా వలె ॥ఎం॥

(ఏకతాళము)

మానవ జీవిత మేతీరు మారునో
గానరా దెవ్వారికి
ఆనంద మొప్పారు । అతిశయముల మీరు
ఎనాఁడో పడిపోవును ॥మాన॥
ఆనాఁడు దుఃఖాల మేఘాలు వర్షించు
మానస మను బీళ్ల । మునిగి నీరయిపోవు ॥మాన॥
ఏలాటి చిత్రాలు । కాలగర్భమునందు
గ్రాలి రానున్నవో — ॥మాన॥
ఫాల ఫలకమందు వ్రాలు జరిగి తీరు
ఏలాటి యత్నాలు నేలపా లై పోవు ॥మాన॥
తెలివితేటలు నున్న కలిమి పోయెడునాఁడు
గవ్వకు మారవుగా । గుడ్డి గవ్వకు మారవుగా ॥మాన॥
ఖలుఁ డని యనిపించు । తులువా యని తిట్టించు
ఇలువెల్లఁ గొట్టించు । కలవంటి దీ బ్రతుకు ॥మాన॥

* * *

ఇవిగో పూవులు స్వామి
ఇవిగో లాజలు స్వామి
ఇవిగో పూజలు స్వామి
ఇవి గైకోన వదేమి
నా సామి
నా లేమి
నే నేమి
ఈయగలను - నీకు
ఇయ్యగా గలను—
మనసునే
వేలు భక్తులు నీకు
వేలు పూజలు నీకు
వేలు మ్రొక్కులు నీకు
నీలోన నే నొక్క
నెరసూ నైన కాను.

వచ్చి వచ్చేదాక

1

వచ్చి వచ్చేదాక
వచ్చి వాయెత్తి పిలిచావు
వచ్చి వాకొట్టి వేసావు
వచ్చి వాపోయి తిరిగావు
వస్తే చూపిందేమి
వస్తే చెప్పిందేమి
ఒక మాటలో దైన
ఊసు చెప్పావ
ఒక పాటలో దైన
మరుగు విప్పావ.

2

వెలగొన్న ముత్యాలు
తలంబ్రాలు బోసితే
అలకా పురాలన్ని
అగపర్తు నన్నావు
ఊర్ధ్వ లోకాలన్ని
వెలిబుత్తు నన్నావు

3

పాతేటి యేటిలో
పారాణి అగపడితె
ఆ రూప మెవరిదో

అడిగిచెప్పావ; మాకా
అడుగు చూపావ; మా
నుడులు విన్నావ.

4

గంగ పొంగే చోట
సింగారు ఆ తల్లి
నింగి మెఱసేలాగ
తొంగి చూచాను-
ఆ చూచే-
త్రోవ చెప్పావ- ఆ
త్రేవ తొక్కావ-

5

ఆ వెండి కొండపై
ఆ స్వర్గ మగపడితె
దేవతా కలశాల
తే నిచ్చినావ ! ఆ
దేవతా గానాల
విన నిచ్చినావ. స్వామి!

6

ఆ పర్వతాలలో
ఆ పరంజ్యోతిలో
రూపించు నీ రూపు

చూపవచ్చావ - అది
చూడ నిచ్చావ - ఆ సొంత
మది - చూడ నిచ్చావ.

7

మంచు కొండలెక్కి
నించోని చూచి పా
వంచాల పాతాళమునకు
పోయావు ; మా
కథలె విడిచావు.

8

బాట పొడవున వన
స్పతులు వస్తావుంటె
మాటలాడే విధము
మాకుచెప్పావ - మా
మనసు నిలిపావ.

9

చీఁకట్ల చదలేటి
వాకళ్ళ తలుపులు
నాకవాసులు తీసి
మాకేసి చూచితె.

ఆ కబురు
మాకు చెప్పావ - మా
మాట తలచావ.

10

ఆ చిత్ర చిత్రాలు
ఆ చెంచు గూడాలు
ఆ చాటు మాటులు
చూడ నిచ్చావ-
అడగ నిచ్చావ.

11

రాగాల వీథుల్లో
నాగ స్వరాలలో
మూగవాళ్ళగ పెట్టి
లాగి వేశావె - మ
మ్మాగ నిచ్చావె - నిమిష
మాగ నిచ్చావె -

12

కురుపాండు యుద్ధాల
క్రొన్నెత్తు పేరుల
చెరువులను నిర్మించి
చెప్పి గీతాలు - ఆడి
తప్పి పోయావు -

13

కడలి కెరటాలెక్కి
సుడులలో పడవైచి
నడివారి హరచేరి
అర్థించినాము నిన్ను
దర్శించినాము.

14

ఈ జీవ యాత్రలో
నే జేయు యాత్రల
పూజించు నా స్వామి
ఆలీషా పొమ్మన్నరాడా.

1

నిను గనుగొన నా మనము తపించె నన్
గనుగొన వపార కరుణా భరణా ॥నిను॥

2

అన్నియు నీవని అర్పణ జేసితి
నన్నెడ బాయుట న్యాయమా స్వామి ॥నిను॥

3

నీలో నే నొక నెరసును కానో
ఆలోచింపుము ఐక్యము జెంద ॥నిను॥

4

నావా రెవ్వరు నీవే కావా
ఆవలగల నాతావే నీవని ॥నిను॥

5

హృదయము వీణాకృతి కృతి పాడుచు
అదె నిను బిలుచు నుంరాలీషావలె ॥నిను॥

తొట్టి పాట

1

శ్రీమీర వరము లిడఁగా
భక్తు లదె ముకుళితాంజలి వేఁడఁగా
ఆ మహాస్వామి కలికి
అవతార మెత్త సంకల్పించెను ॥శ్రీ॥

2

స్వర్గీయ దివిజ కోటి
నిర్గమన విధము తేర్పడఁజెప్పెను;
భర్గు లింద్రాదు లపుడు
అర్గి రాయాదేశ రారాజులై ॥శ్రీ॥

3

కల్ప వృక్షపు పంక్తులు
కనక కామధేనుల మందలు
వేల్పు వైజ్ఞానికులుగా
రే కెత్త దిశలకై ప్రసాయించిరి ॥శ్రీ॥

4

అమృత వాహిని కురియగా
సమకట్టె మెరపుమెరసిన తీరుగా
తమసులిల దిగజారెను
విమల వాఃపూరముల్ విరజిమ్మెను ॥శ్రీ॥

5

గగనాల ఘంట మ్రోగె
నిగమాల నుడులుమార్మ్రోయించెను
యుగయుగాంతర సంధిగాఁ
దగుననుచు ప్రజలు నాకర్ణించిరీ ॥శ్రీ॥

6

ఆకాశ యానములను
అంబుధుల గర్భాల ఛేదించియు
రాకాశశాంకుఁ డనఁగా
లోకాన బాలుఁడై జన్మించెను ॥శ్రీ॥

7

ఈబిడ్డ జైవాతృకుండు
ఈబుడుత లోకాలనేలు ప్రభుఁడు
ఈబాల శశిబింబమా
మాపాలి పెన్నిధిగ రూపించెను ॥శ్రీ॥

8

సూర్యచంద్రులు నేత్రముల్
పాలంబు రుజ్మండలము చూడఁగా
శౌర్యంబు సొంపారఁగా
నవ్వువెన్నెల నవ్వి నవ్వించెను ॥శ్రీ॥

9

దృష్టిపేటికై తగులును
దుష్టసంహార కరుఁడుగఁ బుట్టెను
అష్టకాంతల తోడను
ఆవిర్భవించె హరి అవతారమై ॥శ్రీ॥

10

నాదాతి బిందాతియూ
కళాతి ప్రణవాతి ఆదిత్యలూ
ఆదిఫాలదరీలు
నాగకన్యలు లాలియని పాడిరి ॥శ్రీ॥

11

ఈరేడులోకములకు
ఈరేడు సిరులు గురియును నేఁడగా
ఆరామలెల్ల తోడై
గారాబుపట్టి తొట్టిని బెట్టిరి ॥శ్రీ॥

12

జయహారతుల నిచ్చియు
పళ్యాల ఫలహారములు పంచుచూ
నయగాన కళలు చెలఁగా
హైహయలుపాడి. అభివర్ణించిరి. ॥శ్రీ॥

13

పాడిపంటలు పండనింకా
పాలేరు లేరుల్లై ఏపారగా
తోడునీదై ధర్మము
కాపాడు మాకాతండాదర్శమై ॥శ్రీ॥

14

నిత్యకళ్యాణ మింటా
పచ్చతోరణాలు వ్రేలుచు నుండగా
సత్యదేవత లెల్లరు
ఆశీర్వదింపగా నిదెవచ్చిరి ॥శ్రీ॥

15

ముత్యాల ముగ్గుబెట్టి
రంగవల్లికల వేడుక నింపుచు
నృత్యాలు నేయు చెలులు
వినుతించు కృతులు సత్కృతులారగా ॥శ్రీ॥

16

బ్రహ్మండ మనెడు తొట్టి
వేదాలు పగ్గాలుగా కట్టిరి
బ్రహ్మాది దేవతలును
పట్టిఊపిరి నింగికంపింపంగా ॥శ్రీ॥

17

పవనుండు వీవఁదొడఁగె
అగ్ని ముకుళితహస్తుఁడై యుండఁగా
సవనాలు పూలు గురిసె
వసువు లందఱువచ్చి పూజించిరీ ॥శ్రీ॥

18

మంగళంబులు మ్రోయఁగా
తూర్యముల్ కైవారములు సేయఁగా
రంగారు నీపర్వము
ఉంరాలిషాకవి వినుతించెను ॥శ్రీ॥

సురటరాగము ఆదితాళము

కోరివినుమ తత్వచరితము జేరి
నిజధర్మమిది మదిని మీరి
పారమార్థిక చ్యుతుఁడు శరీరి
మాయతోఁ బ్రపంచము జేరి
సారహీన సంసృతిలోన జారి
ప్రకృతికోఁబడి వైరి
వారములకుఁ జిక్కి నరుఁడై
దారపుత్రులో యనుచు మూర్ఖుఁడై వారి
హితమరయుచు పరము కరిగెడు
దారేమి నారయక యవిద్యను ॥కోరి॥

2

మట్టి వంటి తనువు
స్థిరమని
పట్టి ప్రేమ విడవు - దీని
గుట్టు తెలియలేవు - దేహము
పట్టిరోగముల నెలవు - ఇది
పుట్టిమెఱపు రీతి దోచిపోవును
ఇట్టిమాయమగుచు నొక్కత్రుటియే
పట్టదు నిక్కము నిజరూప మెఱుగలే

* ఇది అధ్యాత్మ రామాయణములో 'చేరి వినవె శౌరిచరితము గౌరి' అను వరుస.

నట్టినరుఁ డధోగతిని బడి వి
రాట్టయిన యాత్మను వివిధగతి
గిట్ట భవసముద్రమున నిడి
మట్టయిచని తిరిగి మర్త్యుఁడై
పుట్టును యథాస్థితి నింద్రియముల
తట్టు జేరుతన్ను తానెనందను యోగదీక్ష
నెట్టు యార్థిక విషయవిరతి
మెట్టి స్వప్రకాశ భ్రష్టుఁడౌ తుద
ముట్టన్ జనఁడు జీవుడ హరియయి ॥కోరి॥

3

కాల వశముచేత కర్మ
కలాప భీతచేతసుఁడవై
తేలలేక పాతకాంబుధి
గూలి పోయితివి ప్రేతివై
తేలి తొంటి జన్మములను గని
బేలవై విచారపడి కడచి యీ
లీల నిజసదనము జని గురునిగని
కీలెఱింగి చూపుదెలిసి గుణ మి
థ్యాలాలసత్వ మణఁచి శమదమ
శీలాన్వితుఁడ వగుదు వందే
ఫాలాగ్రంబున వేణునాద
మాలాపనంబు సేయు చక్రి య

నాలోచిత మనస్కు లీరహస్యము
ఆలోకనేసేయ రిదెతపసు
మాలికలను ద్రిప్పుకొనిన మనసు
మాలిన్య మరుగ దెప్పుడిదె తెలివు ॥కో॥

4

మంద బుద్ధిగాక
ఇంద్రియ
బంధములను జొలిక
మోహా
స్పందితుండు నగుచు చెడక
డిందివిషయ విహ్వలుఁడు గాక
అందరాని యమనస్కపదము మొద
లంది తృప్తిబొంది తానుతానై
యుందునందు నొక్కరీతి వెలిఁగి బ్రహ్మా
నంద పదవిగని చిత్ప్రకాశుఁ డవి
నిందాత్మకుఁడు పూర్ణుఁ డగుబుఁడు
వందితుండు నిగమనుతుఁడు స
నందానేక ఋషుల పోలిక
నంది జడత బాసియుండు న
మంద దివ్యసుఖము జెందు జన్మల
నందఁబోఁడు యథేచ్ఛగాఁ దిరుగు
సందియంబు లేదు ముక్తి విధమిల
కుందకను కృతార్థుఁడై చనుము ॥కో॥

5

ఆదియందు నీవె

ఆయ

నాది యందు నీవె

యిటు పై

యాదిమధ్య లయుఁడు నీవె.
నాదమై యనంత మహిమా
పాదుఁడై తనువు గలిగిన పోయిన
బాధితుండు గాక శిధిలఘోరప్ర
మాదమౌ యవస్థలుడిగి జ్ఞానో
పాధికుఁడ వగుచు స్వప్రకాశమతి
మోదావహాము నైన తన్మయ
సాధకమున నగుపడెను పద
చ్ఛేదం బైన ప్రతిపదార్థ మ
భేదబుద్ధి తానుగాగ వి
వాదమణఁచి యంతరాత్మ "సోహం"
పాదద్వయము జపము సేయ కృత
సాధకుండు జ్ఞానమూర్తి యెచ్చట
పాదముంచు నచ్చట స్వరాజ్యమగు ॥కో॥

6

పంచభూత మయుఁడు

ఈశ్వరుఁ

డందు తెలియు నరుఁడు

తానదె

యంచు చెప్పఁగలఁడు

తనుతాఁ

గాంచి యేమిటియు నతఁడు వీ

క్షించు నీమహా యజాండభాండము

మంచుబిందువో యన పరి

కించు, సమంచితమగు చరాచరము లెద న

ర్ధించి, మేఘములలోన మెఱిసి వ

ర్షించి, నదీసలిలమై వర

లెంచి, కుసుమ సౌరభముల

బొంచి, ఉండు కోటిలోపల న

టుంచి, రవియై రవికంటెను

మించి, యొక్క అణువై భువి కవత

రించి, కోకిలంబునయి వనముల ధ్వ

నించ, పాటపాడి తానె సకల మ

టంచు, నెంచు విశ్వరూపముగ ॥కో॥

7

ఈ రహస్య మిందు

దెలిసిన

వారె యోగు లందు

ముఖ్యులు

ధీరు లిందు నందు

తెలుపఁగ

గోరుచుందు రందందు

ఈ

దారి నెనసి నితరులు తరింపఁగను సొం
పారఁ దలఁచి ద్వివేదివ్వేను ముట్టి
దారుణమైన తమ సుప్రకాశమైన
తీరున పవిత్రుఁడు హరి ప్రణవా
కారుఁడైన ఆ శైలలీగురుం
డీ రాదాంత మంత ఉమ ర
లీషాకవి కొసంగె భక్తై
కారంభ విదూరులకును సం
సారాగ్ని నిమగ్నులకుఁ దెలియ
నేర దిది, యమేయ దివ్య
స్ఫారం బైన సువి
చార మతీంద్రియోరుసం
స్కార చారువేదాంత తత్వార్థ వి
ద్యారాజ పదము బొందు మట ॥కోరి॥

అనుబంధము

ప్రబోధము

పైన ఆకాశంబును క్రిందనేలయుగల యీపంచభూతాత్మక మహాప్రపంచమునందు చీఁకటిచే కప్పఁబడి మాయా మయాత్మకమైన మహాతమోవారాశిని శరవేగముగా కొట్టుకొనిపోవు కాలవాహినికి గురియై ఏదో అనంతాగాధమైన సమ్మోహసోపానములను దిగిపోవుచున్న యీభయంకరమగు జీవిత సర్పాస్యమునందు మానవుడు జడుడై సంక్షుభిత మనస్కుఁడై తేల్చుకొనలేని ప్రకృతి నిర్బంధములకుఁ జిక్కి తుదకు గడ్డిపరకవలెనైన కొరకాక కామాదుల కాశ్రయమై అహంకార మమకారములకు నిలయమై విషయాల కాణాచియై పూరింపరాని తృష్ణచే తలఁబడి వగగూలి కరగి నీరై పోవుచున్నాఁడు. మట్టై యెగిరిపోవుచున్నాఁడు. అయ్యో! ఇదియేనా మానవుని పర్యవసానము? కాదు. అస్థిమాంసవసావికారమైన మానవుడు మృత్తికారేణు సముదాయమున ప్రోగుపడిన సచేతన సనాతనాధిక దివ్యవ్యక్తి శబ్ద స్పర్శ రూప రసగంధాత్మకంబగు పంచీకరణములమధ్య మహాతేజో విరాజితమ్మై విలసిల్లు మేఘాలలోని మెఱపులవలె ప్రదీప్తి గాంచుచున్నను, ఆవరణ విక్షేపాత్మకమైన జడప్రకృతి కాస్పదమగు అవిద్యచే ప్రచ్ఛన్నమై, ప్రభిన్నస్వరూప నిష్పత్తిగాంచి కించిదజ్ఞత్వాది గుణవిశిష్టమై వాసనావేశితమై, నానావిధ కర్మకలాకలాప మలీమసత్వమును జెందుచున్నది.

ఇది మాటలచే, యుక్తులచే, మదములచే, వేషభూషలచే వదలునది గాదు. అచంచల మగు మహాతపోదీక్షాదక్షమైన జ్ఞానశక్తి సాధనసంపత్తి ఆధ్యాత్మికయోగ విద్యావిమానారూఢమగు తేజస్సు నిర్వికల్పమగు నిష్ఠానిమీలిత లోచనాంతర్గత సుషుమ్నా మార్గమహత్తర జాజ్వల్యమాన మానిత ప్రభాపటలము ఏకాగ్రత, పవిత్రతర శౌచశీలాచారా వికార సుస్థిర సముపాసనోపాసిత సూనృతవ్రతమందలి లక్ష్యము అత్యంతావశ్యకములు. ఇవి

లేక మెట్టవేదాంతములు రౌరవాది నరకానలములకు దారితీసి మాడ్చి, బూడిద గావించును. అధోగతి ముట్టించును. ప్రజలయెదుట మాయగాని పరాత్పరునియెదుటకాదు. కూటికై కోటివిద్యలున్నను, బ్రహ్మవిద్య పవిత్ర ప్రవర్తనముపై పునాదులుపెట్టి ఉన్నది. ఆ నిగూఢసత్యము తెలిసి, తెలివి తెచ్చుకొని జితేంద్రియుఁడవై, అవాఙ్మానసగోచరమైన ఈశ్వరసాక్షాత్కారము కైన ఋత్తులు చాపుము. నేలఁబడినను, తిఱిగి యత్నించి ప్రాకి, పడరాని కష్టములపడి పడయఁగోరుము. అప్పుడే నీకర్మబంధము తెగును. నీ జీవ రహస్యము తెలియవచ్చును. నీమరుగు గోచరమగును. నీవు తెర కావల నున్నావు. నీ మాయతెర ఎత్తినఁగాని, నీలోని నిజము నీకు తెలియదు. తెలియని అంశములను తెలిసినవానివలె తెంపరివై తెగవాగుచున్నావు. పెద్ద ఆర్భాటములు చేయుచున్నావు. ముక్తకంఠముతో దశదిశాంతములు మార్మ్రోయునట్లు గర్జించుచున్నావు. అయ్యో! నీరక్తనాళములు బ్రద్దలై పోయినవి. నీజీవనపుటోలములు వసివాడిపోయినవి. నీప్రాణములు సొమ్మ సిల్లినవి. నీవు లోలోపల కుమిలిపోవుచున్నావు. మొత్తుకొనుచున్నావు. నీకు పశ్చాత్తాపము రాలేదు, భీతి జనింపలేదు. కాని నీవొకపిరునివలె, రక్త సిక్తావలేపనమైన బ్రతుకులో పడి, వెర్రివెర్రి వేదాంతము వట్టికుండవలె పాడుచున్నావు; ఆడుచున్నావు. నీ అవజ్ఞత నీవు గ్రహింపలేకపోవుచున్నావు. నీకు నీనిజము తెలియదు. నీవు అజ్ఞానాంధకారమున నీఆత్మను నశింపఁ జేసికొన్నావు. నీవిఁక లేవు, లేవు. ఓపామరుఁడా-లెమ్ము-మేలుకొనుము. నీవు నీవైన చోటు వెదకుము. నీవమృతత్వమును పొందుమార్గ మూహిం పుము. రేపు మహాగాఢజనకమైన మృతి నీముంగర లంగరువేసి నిన్నాచి కొని వాయువేగమున గొనిపోవ సమకట్టియున్నది. ఆరంగము గడచు నుపాయ మాలోచింపుము. నీవు అసలు శూన్యము-నీశూన్యములో నీవు సద్రూపాపత్తిని సంపాదింపుము. అదే అమృతము. అదే మోక్షము. అదే నీవు-అదే దారి. అదే మాప్రబోధము. అదే గమ్యస్థానము. అదే స్వార్థ శూన్యమైన నిర్వాణము-అదే శాంతి. ఓమ్ శాంతి-శ్శాంతి-శ్శాంతిః.

ప్రార్థన

౧

సకలాంతర్యామివై సకలభూతములందు లయమై సకలవస్తుస్వరూప సాక్షాత్కారముచేత నీ నిజరూపము లోకమునకు వెల్లడించు నీ వినిర్మల దివ్య తేజో విరాజిత మహామహనీయ మార్తాండమండలము మావైపు మరలించి మా చిరకూర్చిత పూర్వకర్మ మలీమసము లనుచీకటిని బరిమార్చి స్వచ్ఛమును కళంకరహితంబును మిక్కిలి పవిత్రీభూతమును నైన నీ విజ్ఞానము నీ నిజారాధనము నీ ప్రపత్తి మాకు ప్రత్యూషము ప్రసాదించుము స్వామి. మేము పామరులము, దీనులము, తెలివిలేనివారము-నీ అపారపారావార సదృశమైన దయావృష్టి మాపై కురిపి మమ్ము నీవైపు మరలించి మాదృక్కులను కేంద్రీకరించి మాకెప్పటికిని తరిగిపోవని నీభాగ్యమును లక్ష్యమును, నీనిష్ఠను, నీధ్యానమును, ఏకాగ్రతను ప్రసాదించుము తండ్రీ. మమ్మన్ని విధాల కాపాడుము రక్షించుము నిన్నే మేము శరణ్యము వేడుచున్నాము ; నిన్నే మేము గతి యని భావించుచున్నాము ; స్వామి, ఈశ్వరా, తండ్రీ ! కరుణించుము. నీకు నమస్సులు.

౨

ఓస్వామీ! నీవు అనంతుడవు. అప్రతిహతుడవు. అతీంద్రియుడవు. ఆకాశాది పంచమహాభూతంబులను, సూర్యచంద్రాది నక్షత్రమండలములను, దిగ్దిగంత బ్రహ్మాండభాండంబులను, సచరాచర భూతకోటిని, సృష్టించి మహాపదార్థములలో నిండి నిబిడీకృతమై, యన్నిటికి సాక్షివై నీవే ప్రకాశించుచున్నావు.

స్వామీ! నీవు ఈశ్వరుడవు. సచ్చిదానంద స్వరూపుడవు. సగుణ నిర్గుణాత్మక పరబ్రహ్మ చైతన్య మహాతేజోవిరాజితుడవు. నిన్నెరుంగుట కెవరికి సాధ్యంబుగాదు. ఎవరికి గోచరంబుగాదు. స్వామీ! నీయందీ యనంతాకాశంబును, ఈ చతుర్దశభువన బ్రహ్మాండ భూతకోటియు, రేయింబవళ్ళతో గూడిన కాలవాహినీ శతంబులును, దేవదానవాది మర్త్య కోటియు, దివియును, అమృతంబును, ఆదిత్యులందును, ఆదిమధ్యాంతర లయంబగు శూన్యంబును, ప్రభాసాత్మకమైన తేజస్సును, సాంధ్యాది ప్రభాత భాసుర పరమ, మహామహిమా పదార్థంబులును, యోగవిజ్ఞానాది యజ్ఞపురుష స్వరూపంబులును, అగ్నియు, ఆపస్సును, వాయువాది సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ త్రసరేణు సముదాయంబులు, పర్వంబులు, అణగి మణగి నిగూఢమైన నీయందు రూఢమగుచున్నవి తండ్రీ! జగజ్జ్యోతి స్వరూపుడవైన నీవే, సమస్త భూతజాలములయందు కేవల మంతర్లీనమై, అభూత భావిభావద్యోతకమై, అమలమై, కలుషాపహమై స్థావరజంగమాత్మకమై, మాయందు ప్రవేశించుము తండ్రీ! మాకు నీ నిజరూపము, నీ యథార్థమైన వెలుగు, నీ యగాధమైన సత్యము, నీ పరతత్వము, నీ యసంగతమైన, దేదీప్యమాన మానితమైన తేజస్సు, సాక్షాత్కరింపుము స్వామీ! సదసత్పదార్థముల కవ్వలై, మాయ కతీతమై బ్రహ్మాండాది భువన విరాజమాన మైన నీతేజస్సు, నీనిష్కళంకమైన, నిరీహమైన, నిష్ప్రతియోగికమైన, నీ విన్నాణము, నీ సోయగము, నెలయందు వెన్నెలయై, దిక్కులందు రూఢమై, పాతాళంబుల దూరి-నభములపై కెగసి, అంతరాళముల భేదించి-పంచభూతాత్మకమైన ప్రకృతిని దాటి చీకటిని గడచి-వెలుగులో వెలుగై-నభముపై నభమై-శూన్యములో గలిసి శూన్యమై శాంతిస్వరూపమున విరాజిల్లు నీవు నీ మహిమాస్పద సర్వశక్త్యాత్మక పవిత్రతేజస్సు-ఆ వినిర్మల వికాస విశ్వ రూపము-ఆ నిరీహ నిష్కళంక-నిరవద్య-నిష్ప్రతియోగిక-నిరాలంబ విశ్వ

సత్యప్రత్యగభిన్నపరమాత్వ తత్వము-నీ అసదృశ ఆవాచ్య-అసామాన్య అనూనాధిక మహా గంభీరాకారము-నీ పవిత్ర ప్రపుణ్య దివ్యగాత్రము-నీ కళ్యాణ గుణగణ ప్రభాభాసితము మా కెరింగింపుము తండ్రీ!

మృద్దారు శిలాపరివేష్టిత నామరూపాత్మక విశ్వ విశ్వంభరాచ్ఛిన్న అభిన్నప్రతిపాదక ప్రకృతి కవ్వలనున్న నేకాకృతివగు నీవు సుజలజలనిధి వ్యామోహిత, తరంగమాలికాంతర్లీన ప్రణవైక సుధాగాన సముపాసనో పాసిత తుషారపరంపరలయందు నీవు; నిరలంకృత విభీత సంక్షుభిత నితాంత మహోపద్రవ పాతాళ నిమగ్నసోపానపంక్తిలో నీవు; ధగద్ధగిత జాజ్వల్య మాన మహాభీభత్స భగ్నాగ్నిమండల మధ్యావకాశ ప్రభాపటల ప్రదేశ విహార విలాస లాలస విలస దసమాన ప్రళయ ఝంఝూమారుతములయందు నీవు; నిమీలిత ప్రసవ సువాసనావాసిత గంధవహ కదంబములపై నెక్కి-తొక్కి- లల్లార్చి నేర్చిన గీతికా ప్రకాండము లాకాశావృత నిశాకన్యకా నీల నీరద సన్నిభ చేలాంచలముల జారు దగ్ధ తమస్సముదాయము పటా పంచలు గావించు నుషాదేవి కర్ఘ్యమిచ్చు పక్షుల వాక్కు-లయందు నీవు; ఈశసూత్ర విరాట్ వేషాది యక్షరాక్షస మరుదింద్రాగ్నివిష్ణు, భైరవ మైరాళ మాది మహాఘోర ఘనదేవతలయందు నీవు; స్నిగ్ధ ధూళిధూసర సంమిళిత దిగంతవిశ్రాంత ధూమకేతు నిపాత ప్రచలిత ప్రమాణ పరికర పరంపరల యందు నీవు; నీవులేని నిలయము-నీవులేని స్థితి-నీవులేని రక్షణ లేదు.

నీతలపై చుక్కలు తలంబ్రాలు జల్లుచున్నట్లున్నవి. మంద మలయ మారుతములు వీవనలు విసరుచున్నట్లున్నవి. రేయింబవళ్ళు, సూర్యచంద్రులు హారతి పళ్ళెములై నీరాజనము లిచ్చుచున్నట్లున్నవి. మేఘగరారావములను మృదంగములు కాలనాధుడు మీటుచుండ ప్రకృతికన్యదిక్కుంభికుంభముల పైనెక్కి- గజ్జెలందెలు ఘళ్ళు, ఘళ్ళుమని మ్రోయ నాట్యపాటవము జూపుచు నీనామము శ్రవణ శ్రావ్యముగ నెలుగెత్తి ముక్తకంఠమున నుడువుచు

మోళ్ళను చిగురింపచేయుచున్నది. ఆహా! మేము నీ సహజసౌందర్యము లోని యొకనెరసైన, నొక్క అణువైన, ఒక్క లేశమైన నెఱుగముగదా! చూడలేముగదా! వినలేము గదా! స్వామీ! నీ నెలవు, నీ నిజరూపము. నీ వినిర్మల విశాలవిద్యాప్రపంచ సౌభాగ్యము, నీకాంతి, నీప్రతిభా ప్రపుణ్య లావణ్య మహావారాశి, నీ ధామము, నీ నియుక్త నికేతనము, నీ ఋజు మారము మా కగుపర్చుము స్వామీ! నీవు మా అజ్ఞానాంధకార విరచిత కలుషజాలములకు కర్మసాక్షివై, నానావిధ కోప తాప తమో మలీమస మహాసముద్రము దాటించు నావవై, కర్ణధారుడవై ఎడతెగని తాపత్రయ దురంత దుఃఖ ముఖ దురుద్వేగ నికాయములను రూపుమాపు సిద్ధాంజన మువై, బాసటవై, బంధువై, ఆప్తుడవై, అన్నివిధాల తోడ్పడుము తండ్రీ!

మేము సంసార మహా గాఢాంధకార మాయార్ణవంబున మునిగి, విగళితమై, పతితమై, గమ్యమాన మనస్సంధానులమై, నిరవకాశ నితాంత తమస్సంస్కృతిని బడి, దారి గానలేక నీ కరుణకై నీ కటాక్షవీక్షణములకై వేచి, నీకై దోసిలొగ్గి నీ యాశీస్సును గోరి పడియున్న, నిరీక్షించుచున్న మమ్ము, మా సంతతిని కాపాడుము. తండ్రీ! నీవు కరుణాళువు, దయాళువు, దీనరక్షకుడవు, దేవాదిదేవుడవు. స్వామీ! నీవే మాకు దిక్కు. నీవే మాశరణ్యము. నీవే మాకు జీవిత సర్వస్వము. నీకు మా నమస్సు లగును గాక! రక్షింపు తండ్రీ!

నమస్తే! నమస్తే! నమః-